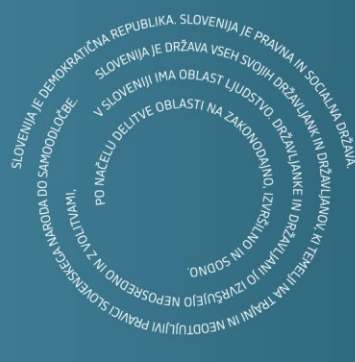

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 52. IZREDNA SEJA

(4. december 2017)

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

52

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 52. izredna seja (4. december 2017)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2018

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 52. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH ZAKONA O FINANCIRANJU OBČIN (ZFO-1C), EPA 2087-VII
2. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2018 IN 2019 (ZIPRS1819), EPA 2253-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	5
1. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH ZAKONA O FINANCIRANJU OBČIN (ZFO-1C), EPA 2087-VII	5
MILAN OZIMIČ.....	5
MAG. DUŠAN VERBIČ	6
MAG. KSENIJA KLAMPFER	6
ZVONKO LAH.....	7
DR. FRANC TRČEK	8
MAG. ALENKA BRATUŠEK	8
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	9
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	9
TOMAŽ LISEC	10
BENEDIKT KOPMAJER.....	10
2. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2018 IN 2019 (ZIPRS1819), EPA 2253-VII.....	11
MILAN OZIMIČ.....	11
VOJKA ŠERGAN.....	12
TILEN BOŽIČ	12
LUKA MESEC.....	13
MAG. ALENKA BRATUŠEK	14
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	14
VOJKA ŠERGAN.....	15
TOMAŽ LISEC	15
UROŠ PRIKL	16
JANKO VEBER.....	17
JOŽEF HORVAT	17
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	18
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	18

Državni zbor
VII. mandat**52. izredna seja**
4. december 2017

Predsedujoča: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora**Seja se je začela 4. decembra 2017 ob 14. uri.****PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ:**
Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci,
gospe in gospodje!

Začenjam 52. izredno sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 58. člena ter drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Urška Ban, gospa Suzana Lep Šimenko, gospa Marija Bačič, mag. Bojana Muršič, gospa Nada Brinovšek od 15.30, gospa Jelka Godec od 15.30 dalje, dr. Vinko Gorenak, mag. Matej Tonin, gospod Miha Kordiš, dr. Milan Brglez do 15.30, mag. Branko Grims, gospod Franc Breznik, gospod Žan Mahnič od 14.30 dalje in gospod Bojan Podkrajšek.

Na sejo so povabljeni predstavniki Državnega sveta in predstavniki Vlade. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 52. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste sprejeli v petek, 1. decembra 2017 s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za razširitev dnevnega reda seje nisem sprejel, zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverijo delovanje glasovnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslanev, za je 66, proti ni glasoval nihče.

(Za je glasovalo 66.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 52. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PONOVRNO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH ZAKONA O FINANCIRANJU OBČIN.**

Državni svet je na 33. izredni seji 21. novembra 2017 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o spremembah Zakona o financiranju občin.

Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta, gospodu Milan Ozimiču.
Izvolite.

MILAN OZIMIČ: Hvala za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim v dvorani na današnji izredni seji, ki odloča o zelo pomemben oziroma enem od najpomembnejših zakonov, ki opredeljuje položaj občin in izvrševanje njihovega poslanstva.

Ker je Državni svet ob obravnavi tega zakona v vseh dejanjih, kjer je pravzaprav sodeloval, izražal nestrinjanje in opozarjal na pomanjkljivosti takšne ureditve, je treba kljub temu bil na koncu opozoriti na to, da ta zakon ne predstavlja izboljšave problematike financiranja občin, ampak celo njeno poslabšanje v bodoče, če bo uveljavljen, in občin kot partnerja v tej zgodbi funkcioniranja države oziroma uresničevanja poslanstva občin na lokalni ravni to celo zelo otežuje in je s tega vidika za občine škodljiv. Škodljiv je tudi po oceni Državnega sveta zaradi tega, ker ni nastal v soglasju z reprezentativnimi združenji občin. Namreč to je partner, ki je na drugi strani pretežni uporabnik tega zakona, kroji njihovo usodo, ker ni upošteval reševanja problematike tudi na podlagi izhodišč sprejete strategije razvoja lokalne samouprave, ki jo sicer občine zavračajo, ker je pač bila dokaj enostransko sprejeta na vladni ravni. In tretjič, ker tudi ne sledi ugotovitvam in priporočilom Računskega sodišča. To poudarjam zaradi tega, ker je bil to eden od glavnih argumentov, da je zakon dober, in da sledi. V revizijskem poročilu je bilo takrat priporočilo, da se kriteriji za financiranje občin opredelijo na podlagi izračuna dejanskih stroškov občin in tistih obveznih nalog, ki jih občine izvajajo, in se na tej stroškovni podlagi zagotovi primerno financiranje za tisti del, ki ga je država predpisala, da ga morajo občine izvajati. V tem zakonu to ni upoštevano. To je konec koncev izrazil tudi predsednik Računskega sodišča v enem od intervjuju v prejšnjem tednu na eni od radijskih postaj, da je zakon še vedno nejasen, netransparenten in še vedno omogoča zelo arbitrarno določanje

povprečnine, ki je odvisna od teh rešitev, zdaj od nekega izračuna na fiktivni občini in makroekonomskih razmer, ki tudi za upoštevanje teh kriterijev tega elementa ni kriterijev, kako naj bi se te makroekonomske razmere upoštevale.

Podrobnejši očitki so seveda v gradivu in v obrazložitvi veta bili izpostavljeni oziroma jih imate v pisni obliki, zato jih ne bi posebej obrazlagal, ker ste z njimi zelo seznanjeni. Bi pa seveda apeliral, da pred ponovnim odločanjem premislite, da je ta odločitev za tiste, ki jo bodo morali uporabljati in ji kot takšni ves čas nasprotujejo, malo patetično rečeno, usodnega pomena za nadaljnji razvoj in izvrševanje poslanstva, ki ga imajo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zahtevo je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno uporabo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev mnenja odbora dajem predsedniku mag. Dušanu Verbiču. Izvolite.

MAG. DUŠAN VERBIČ: Hvala lepa za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci, predstavnika izvršilne veje oblasti, prav lep pozdrav!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 60. nujni seji 24. 11. 2017 kot matično delovno telo obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah Zakona o financiranju občin.

Zahtevo je predstavil državni svetnik, ki je na začetku poudaril, da Državni svet ne podpira Zakona o spremembah Zakona o financiranju občin, saj je bil predložen v zakonodajni postopek brez resnejše uskladitve s Skupnostjo občin Slovenije, z Združenjem občin Slovenije in z Združenjem mestnih občin Slovenije ter vsebuje rešitve, ki so nastale brez predhodno opravljene objektivne analize, ki bi nakazale usmeritev nujnih sprememb sistema financiranja občin in opredelile temeljni odnos do financiranja lokalne samouprave. Kot izhaja iz Revizije Računskega sodišča o učinkovitosti poslovanja vlade in ministrstev, pristojnih za lokalno samoupravo in financiranje, pri financiranju primerne porabe občin v letu 2014, 2015, bi morale biti naloge, katerih stroški se upoštevajo pri določitvi povprečnine, jasno določene in da se mora višina primerna porabi za občine čim bolj približati stroškom nalog, ki jih morajo občine izvajati. Šele objektivna analiza lahko nakaže smer spreminjanja sistema financiranja občin. Čeprav je dosežen napredek glede sofinanciranja investicij občin in so za ta namen v prihodnjih letih 2018–2023 iz državnega proračuna zagotovljena sredstva v višini treh odstotkov v obliki nepovratnih sredstev in povratna sredstva v enakem obsegu kot dodatno zadolževanje občin v proračunu države, to še zmeraj ne zadošča za vse potrebe občin.

Gre za sistemski zakon, ki poleg Zakona o lokalni samoupravi ureja obstoj in poslanstvo občin, je še enkrat poudaril predstavnik, in sicer da mu Državni svet nasprotuje.

Državni sekretar na Ministrstvu za javno upravo je dejal, da je iz obrazložitve zakona razvidno, da navedbe niso utemeljene glede novele Zakona o financiranju občin, kajti nastala je prav zaradi večletnega preverjanja učinkov predpisa, ki je bil sprejet pred desetimi leti. Te analize so pokazale, da je treba izboljšati sedanji model izračuna povprečnine in pri tem upoštevati podatke o standardiziranih stroških, kjer je to mogoče glede na vrsto zakonskih nalog občin. Analiza je pokazala na nekatere dodatne odklone, ki jih je treba urediti s spremembo Zakona o financiranju občin. Občine več kot 80 % stroškov ustvarijo le znotraj zgolj sedmih od skupno enaindvajset programskih obdobj. Novela Zakona o financiranju občin-1C sledi tudi ugotovitvam Računskega sodišča iz junija 2017 in Ustavnega sodišča iz novembra 2016, tako da v kombinaciji s področnimi zakoni in podzakonskimi predpisi nedvoumno določa obvezne naloge občin. Ustavno sodišče je namreč ugotovilo, da podzakonski predpis, ki je veljal do 2017, ni bil skladen z Zakonom o financiranju občin, ker je vseboval tudi naloge, ki niso občinske, ali pa jih ni določil zakon in zato niso obvezne za vse občine. Novela hkrati sledi večkratnim ugotovitvam Ustavnega sodišča, da mora biti sistem financiranja občin naravnani na tako imenovano abstraktno občino, saj je le na tak način mogoče določiti objektiviziran in univerzalen način financiranja potreb občin. Novela Zakona o financiranju občin-1C posodablja določbo, ki ureja določitev povprečnine tako, da se pri postopku določitve upoštevajo makroekonomske javnofinančne okoliščine blagajin javnega financiranja. Novela prav tako hkrati prispeva k bolj poglobljenemu medobčinskemu sodelovanju občin, saj uvaja spodbujevalne ukrepe za vključevanje večjega števila občin z več skupnimi nalogami, ki jih sofinancira država. Na podlagi navedenih razlogov Vlada predlaga Državnemu zboru, da Zakon o financiranju občin-1C sprejme.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je povedala, da se navedbe Državnega sveta zgolj nanašajo na vprašanja, povezana s presojo primernosti zakonske ureditve.

Po razpravi je odbor z večino glasov vseh članov, 11 za, 2 proti, sprejel naslednje mnenje: »Zakon o spremembah Zakona o financiranju občin je primeren.« Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade kot predlagateljici zakona. Besedo dajem mag. Kseniji Klampfer, državni sekretarki Ministrstva za javno upravo.

MAG. KSENIJA KLAMPFER: Hvala za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci!

Državni svet Republike Slovenije je na svoji 33. izredni seji 21. novembra 2017 izglasoval zahtevo, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin. Iz obrazložitve zahteve izhaja, da se Državni svet Republike Slovenije ne strinja s predlaganim besedilom, ker da je bil pripravljen brez analiz, da se nanaša na fiktivne občine, da niso jasno določene naloge, ki se upoštevajo pri določitvi preteklih izdatkov občin, ter da se povečuje razkorak med glavnim mestom in ostalimi mestnimi občinami.

Vlada je v svojem pisnem stališču poudarila, da navedbe iz obrazložitve zahteve niso utemeljene. Novela zakona je nastala prav zaradi večletnega spremljanja učinkov predpisa, ki je bil sprejet pred desetimi leti. Te analize so pokazale, da je treba izboljšati sedanji model izračuna povprečnine in primerne porabe občin ter pri tem upoštevati podatke o realnih stroških občin. Spremembe, ki jih prinaša predlog zakona, sledijo ugotovitvam omenjenih analiz. Sistem razdelitve dohodnine kot primarnega vira za financiranje obveznosti in nalog občin skozi primerno porabo bo tako bolj pravičen in bo bolje kot doslej odražal dejanske obveznosti občin. Novela zakona sledi tudi ugotovitvam Računskega sodišča iz letošnjega junija in Ustavnega sodišča iz lanskega novembra, tako da v kombinaciji s področnimi zakoni in podzakonskimi predpisi nedvoumno določa obvezne naloge občin. Novela hkrati sledi večkratnim ugotovitvam Ustavnega sodišča, da mora biti sistem financiranja občin naravnán na tako imenovano abstraktno občino, saj je le na ta način mogoče določiti objektivni in univerzalen način financiranja občin. Novela prav tako določa, da se pri postopku določanja višine povprečnine upoštevajo makroekonomske javnofinančne okoliščine blaga in javnega financiranja. Hkrati bolj pregledno določa vlogo in sodelovanje združenj občin pri postopku sklenitve dogovora o višini povprečnine. Novela bo hkrati prispevala k bolj poglobljenemu medobčinskemu sodelovanju občin, saj uvaja spodbujevalne ukrepe za proučevanje večjega števila občin z več skupnimi nalogami, ki jih sofinancira država. Pri pripravi konkretnih besedil členov je predlagatelj v največji meri vključil tudi predlog združenj občin, tako pri določanju višine povprečnine, pri sofinanciranju skupnih občinskih uprav in pri določitvi predhodnega obdobja, v katerem bodo dosegli najvišji odstotek sofinanciranja občinskih investicij, ki jih predvideva zakon.

Računsko sodišče Republike Slovenije je pred nekaj dnevi, točneje, 22. novembra 2017, objavilo porezijsko poročilo po opravljeni reviziji primarne porabe občin za leti 2014 in 2015 iz junija letos. Popravljalne ukrepe Vlade, Ministrstva za javno upravo in Ministrstva za finance, je ocenilo kot zadovoljive. Poročilo potrjuje, da je predlagatelj novele Zakona o financiranju občin sledil revizijskim ugotovitvam.

Vlada hkrati ugotavlja, da je revizija pomembno prispevala k boljšim zakonodajnim rešitvam, ki se nanašajo na sistem financiranja občin.

Na podlagi navedenih razlogov Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin sprejme.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitve stališč. Gospod Zvonko Lah bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

ZVONKO LAH (PS NSi): Spoštovani predsedujoči, kolegice in kolegi!

Prav neverjetno je, kako zlahka Vlada zavrača vse argumente Državnega sveta Republike Slovenije. Edini cilj je, kot kaže, prepričati samo sebe, da Zakon o financiranju občin občinam prinaša boljše in pravičnejše financiranje njihovih nalog. Prepričuje nas, kako so ravno večje občine na slabšem, ker imajo več starejših prebivalcev in več mlajših in imajo zato večje stroške za socialno varstvo in predšolsko vzgojo. Kaj pa manjše občine, tiste z velikim številom kilometrov lokalnih cest in neurejeno komunalno infrastrukturo? Vlada očitno pozablja, da govorimo o sistemskem zakonu, ki skupaj z Zakonom o lokalni samoupravi predstavlja temelj delovanja občin, in pozablja na dejstvo, da se je obseg nalog nenehno povečuje, sredstva za njihovo delovanje pa se konstantno znižujejo. Če upoštevamo dejstvo, da je povprečnina že pred štirimi leti znašala 536 evrov, ne moremo govoriti, da se povprečnina zvišuje tako, kot trdi Vlada, naslednje leto bo namreč komaj ujela višino nekdanje povprečnine, ki je bila v vmesnem obdobju močno zmanjšana.

V Novi Sloveniji bomo tudi tokrat zakonu nasprotovali in lahko le ponovimo naše stališče, da gre za nerazumno nasprotovanje vsem reprezentativnim združenjem občin, Državnemu svetu, pozicijskim poslancem in navsezadnje občanom. Kljub temu stališče Vlade in koalicije ostaja nespremenjeno, celo več, trdijo, da je zakon rezultat večletnega preverjanja učinkov veljavnega zakona in da bo prispeval k poglobljenemu medobčinskemu sodelovanju občin, ker uvaja spodbujevalne ukrepe za vključevanje več občin z več skupnimi nalogami. Seveda, saj bo s takšnimi ukrepi občine dobesedno prisilila, da se združujejo.

Takšno pojmovanje lokalne samouprave je po našem mnenju zgrešeno in ne vodi k enakomernemu regionalnemu razvoju države. Kako lahko trdite, da sprememba zakona za občine prinaša pravičnejše financiranje, ko bo pa kar 145 občin dobilo manj denarja, v povprečju za okrog 2 %, medtem ko bo na boljšem le 67 občin? Seveda bodo to le

večje občine, ki bodo prejele v povprečju manj kot 1 % več sredstev. Torej bo več občin prejelo manjše zneske povprečnine in za večino občin ta sprememba zakona prinaša velik minus. Če pogledamo samo primere: Mestna občina Ljubljana bo prejela 2 milijona 108 tisoč več, Mestna občina Maribor bo prejela 571 tisoč več. Kaj pa tiste male občine, ki bodo prejele več kot 2 % manj kot do zdaj? To so občine Loška dolina, Luče, Oplotnica, Ribnica na Pohorju, Osilnica in recimo Žužemberk, ki ima verjetno od vseh občin v Suhi krajini, ker je na kraškem področju, najbolj neurejeno vodooskrbo od vseh občin v Sloveniji. To so rezultati tega zakona. Po drugi strani pa bo Mestna občina Ljubljana iz naslova, da upravlja specifične naloge kot glavno mesto, pridobila kar 3,3 milijona več. In ne pozabimo, da je te naloge opravljala tudi do sedaj, obseg vseh teh nalog se ni povečal, povečala se je višina sredstev, ki jih bo Ljubljana dobila na račun drugih občin.

Z vsako spremembo Zakona o financiranju občin se položaj slovenskih občin slabša. Če se bo takšen trend nadaljeval, bodo kmalu izničeni vsi pozitivni učinki, ki jih je po letu 1995 prinesla nova lokalna samouprava, predvsem občinam na podeželju, ki so z osamosvojitvijo dokazale, da znajo in zmorejo bolje gospodariti s svojim prostorom kot v nekdanjih skupnih občinah, ki so vsa sredstva večinoma namenjala razvoju samih centrov.

V Novi Sloveniji bomo tudi v ponovnem odločanju o zakonu, sprejetju le-tega nasprotovali.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Trček bo predstavil stališče Poslanske skupine Levica.

Izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS Levica): Hvala za besedo, lep pozdrav vsem skupaj!

Da se bo zgodilo današnje ponovno odločanje o noveli Zakona o financiranju občin, je bilo pravzaprav jasno že ob vložitvi predloga v zakonodajni postopek. Zakaj? Kopica negativnih mnenj, nasprotovanje občin, pomanjkanje dialoga. Vse to je, žal, ustaljena praksa te in tudi številnih preteklih vlad. Namesto nujno potrebne reforme lokalne samouprave vsako leto ob sprejemanju proračunskih dokumentov vlada tik pred zdajci išče možne rešitve. Motiv za te rešitve pa ni razvoj lokalne samouprave, ampak je izključno finančni oziroma proračunski in največkrat še vedno varčevalno zavozlan. Že v prejšnjih fazah obravnave smo opozarjali, da je poseg v financiranje občin brez kakršnekoli resne analize najmanj neresen in seveda tudi škodljiv. Imamo revizijsko poročilo računskega sodišča. Dobro vemo, kjer so največje anomalije sistema, a kljub temu se ministrstvo ni lotilo resne reforme, še mini reforme ne. Nejasen postopek določitve povprečnine, nejasno določene naloge občin, nejasen vrstni red

aktivnosti, sistem ne upošteva vseh pomembnih dejavnikov, povprečnina se določa in ne izračunava, ministrstvo ne izvaja ustreznih analiz. To je le nekaj ključnih ugotovitev, ki so zapisane v revizijskem poročilu Računskega sodišča. Nič od tega se s predlagano novelo ne rešuje. Pravzaprav resne debate o lokalni samoupravi in njenem financiranju v tem mandatu resorno ministrstvo sploh ni odprlo. Obravnavali smo sicer tako imenovano Strategijo razvoja lokalne samouprave, ki jo težko poimenujemo strategija. V njeno pripravo niso bili vključeni številni poznavalci lokalne samouprave, čeprav sta tako minister kot Vlada trdila nasprotno. A že iz korakov, ki jih ministrstvo naredilo po njenem sprejetju, je bilo jasno, da bodo v njej predvidene rešitve v bistvu ostale le črka na papirju.

Eden izmed korakov v napačno smer so tudi spremembe zakona o financiranju občin. Predlog ne rešuje ključnih problemov, ki jih je izpostavilo Računsko sodišče, ki jih izpostavljajo župani, ki jih izpostavljamo poznavalci problematike. Prav tako ne odpravlja anomalij, ki obstajajo znotraj sistema financiranja. Razkorak med obsegom nalog, dejanskimi stroški ter večino povprečnine je vedno večji. Naloge občin so vedno bolj razvejane in vsekakor potrebne podrobne analize, na kar sem v imenu Levice opozarjal cel mandat. Resnih pogovorov na temo dvotirnosti, da ali ne, regije, da ali ne oziroma koliko, v tem mandatu ni bilo. Imamo dobre prakse reform lokalne samouprave iz tujine. Ponovno imamo samostojno ministrstvo za javno upravo. Med mandatom te vlade in koalicije ni bilo lokalnih volitev, skratka, pravzaprav so bili v tem mandatu izpolnjeni vsi predpogoji za pripravo resnih izhodišč za reformo. A kljub temu se ni zgodilo nič. Problemi ostajajo, le še poglobljajo se z vsako spremembo zakona in sprejetim proračunom. Tudi obravnave sprememb v praksi večinoma ne pomenijo nič dobrega.

Zaradi tega bomo v Levici tudi ob ponovnem odločanju nasprotni. In človek se nekako vpraša, ali ljudje, ki se ukvarjajo s to problematiko na vladni strani, pa tudi ljudje iz koalicije, ki zagovarjajo tovrstne neresitve, ali ti ljudje niso občani in občanke kot velika večina nas. Človek pogosto dobi občutek, da res niso. Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Alenka Bratušek bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Hvala in lep pozdrav vsem, spoštovani kolegice in kolegi!

V naši poslanski skupini tako kot prvič tudi tokrat večinsko ne bomo podprli Zakona o financiranju občin. Zakaj? Zato, ker ne rešuje osnovnih problemov in dilem, zato ker ne rešuje

tega, kar je izpostavilo Računsko sodišče, in predvsem zato, ker ni v najmanjšem delčku usklajeno s tistimi, na katere se nanaša, to je z občinami. Občinam se vedno znova nalagajo nove dodatne obveznosti, sicer bo to predlog naslednjega zakona, o katerem tudi odločamo, stvari pa se ne rešuje. In sprejemati tako pomemben zakon brez soglasja tistih, na katere se nanaša, po naši oceni, ni sprejemljivo.

Zato še enkrat, v naši poslanski skupini tako kot prejnjči tudi tokrat večinsko zakona ne bomo podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. László Göncz bo predstavil stališče Poslanske skupine italijanske in madžarske narodne skupnosti.

Izvolite.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Zakon o financiranju občin bova poslanca italijanske in madžarske narodne skupnosti podprla, ker kljub vsem izrečenim kritikam le vsebuje nekatere določbe, ki so pomembne za delovanje občin.

Seveda bi bila tudi midva bolj zadovoljna, če bi izvršna veja oblasti uspela še bolj zblížati stališča z občinami glede povprečnine ter nekaterih drugih odprtih vprašanj, hkrati pa se tudi zavedava, da celovitega konsenza pri tem vprašanju verjetno nikoli ne bo. Zaradi tega bi bilo zaželeno, da v bližnji prihodnosti pride do političnega konsenza glede regionalne organiziranosti v Sloveniji, kar bi predvsem z boljšo sistemsko opredelitvijo pristojnosti lahko vsaj nekoliko pripomoglo tudi k ureditvi financiranja lokalnih skupnosti.

Za obe narodni skupnosti je pa sprejetje tega zakona pomembno, saj uvaža pomembno novost, ki vsebuje določbo, ki omogoča možnost neposrednega financiranja občinskih samoupravnih narodnih skupnosti. Dosedanji sistem njihovega financiranja ni omogočal. Novouvedena zakonska določba v zvezi s financiranjem občinskih samoupravnih narodnih skupnosti je nastala na osnovi dogovora med italijansko in madžarsko narodno skupnostjo ter seveda pristojnim vesoljem izvršne veje oblasti. Najvažnejši argument glede možnosti neposrednega financiranja občinskih narodnih skupnosti je, da so omenjene organizacije osebe javnega prava, njihovo delovanje in programi pa se financirajo neposredno iz državnega proračuna. Pogojniki v zakonski določbi se nanaša na to, da se možnost neposrednega financiranja občinskih samoupravnih narodnih skupnosti izvaja le, če se bodo za to obliko v sodelovanju in soglasju z občino same tako odločile. Z vidika državnega proračuna pa sprejetje omenjene določbe ne predstavljam dodatne obremenitve. Razmerje med višino proračunskih sredstev, ki so

namenjena za delovanje in programe samoupravnih narodnih skupnosti ter za dvojezično poslovanje občin, bo določeno v uredbi vlade. Tisti del sredstev, ki je namenjen za dvojezično poslovanje občin, se bo še naprej neposredno nakazoval občinam v skladu s kriteriji omenjene vladne uredbe.

Na koncu je vsekakor pomembno poudariti, da bo sprejetje tega zakona zagotovljeno, da bodo v postopku odločanja oziroma pri sami razdelitvi namenskega državnega denarja, ki se zagotavlja izrecno v prid ohranjanja in razvoja italijanske in madžarske narodne skupnosti, legitimne tudi občinske organizacije oziroma bodo le-te enakovreden partner v tem postopku.

Torej, kot sem že rekel, bova zakon podprla.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer bo predstavil stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Spoštovani!

Smo pred zakonom, o katerem smo že odločali in tudi odločili, da je dober in primeren. Seveda je Državni svet na podlagi svoje legitimne in zakonske pravice odločil, da bomo danes odločali tudi o vetu. Pa vendar, govori predvsem o razlogih, da se je odločil za ta veto zato, ker v resnici nismo spoštovali in sprejeli vseh predlogov Državnega sveta. Nikoli v nobenem zakonu Državni zbor ni spoštoval in sprejel vseh predlogov, kajti seveda vsi predlogi morajo sovpadati z nekim konceptom in z nekim političnim in seveda tudi usmeritvijo, na podlagi katere se zakon tudi sprejema. Vendar pa je bilo sprejetih kar nekaj velikih dopolnil, ki so sprejemljiva z veliko večino občin. Nekateri ste danes o tem razpravljali, jaz pa bom omenil vsaj tri – SMC, Desus in SD so skupaj s svojimi dopolnili, v amandmajski obliki seveda, dopolnili tri ključna dopolnila, ki so zelo pomembna. Podatke, ki jih potrebuje za izračun povprečnih stroškov občinskih nalog združenih občin, lahko posredujejo že do 1. julija, kar prej seveda ni bilo mogoče. Predlog zakona se dopolnjuje z določbami, ki se vežejo na sredstva za sofinanciranje investicij, tako jih bodo občine lahko porabile tudi za plačilo DDV. Tretjič, odpravlja se zgornja omejitev skupnih sredstev za sofinanciranje skupnih občinskih uprav iz državnega proračuna. In kar je bolj pomembno, več kot ena tretjina občin bo bistveno več sredstev prejelo kot danes, večina teh približno enako, le manjša skupina občin, na podlagi ugotovljenih dejstev, manj sredstev. Prepričan sem, da smo v Državnem zboru skupaj ocenili, da nimamo skupnega imenovalca za vse občine, kajti ne glede na naloge, ki jih imajo lokalne skupnosti, tudi niso vse občine enako in

kvalitetno obremenjene. Zato bomo v SMC zakon ponovno podprli in smatramo, da je zakon smiseln in da se ga tudi uporablja na takšen način, kot je predlagan.

Naj pa na koncu poudarim, Zakon o financiranju občin je eden tistih zakonov, ki se bodo še spreminjali; seveda se bo spreminjal tudi zato, ker je vedno bolj jasno, da avtonomnost lokalnih skupnosti lahko pripoznamo samo na podlagi tega, koliko sredstev dobijo. Vendar je sredstev toliko, kolikor jih imamo na razpolago. In danes imamo takšen izračun, ki ga v danih možnostih lahko tudi podpremo.

V SMC bomo zakon podprli.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednik, za besedo.

Spoštovana predstavnik ministristva, kolegice in kolegi, lep pozdrav!

V Poslanski skupini SDS tudi tokrat Zakona o financiranju občin ne bomo podprli.

Še več, od zadnjega glasovanja, torej nasprotovanja Poslanske skupine SDS, je na plano prišlo še več podatkov, ki nas prepričujejo v razmišljanju, da je že sama filozofija tega zakona popolnoma zgrešena. Dovolite za uvod citat predlagatelja, torej Vlade: »Analize so pokazale, da je v prihodnje treba izboljšati zdajšnji model izračuna povprečnine.« Po naših podatkih pa ni novejših analiz, vsaj slišali nismo za njih, ki bi bile mlajše od pet let. Torej, predlagatelj je rekel, da je v prihodnje treba izboljšati zdajšnji model izračuna povprečnine. Spoštovani, sprašujem vas: Kakšen je ta boljši model izračuna povprečnine, kjer so občine na slabšem? Seveda pa nas ne čudi, da je zakon tako slab, kajti če področje lokalne samouprave kreira stranka, ki nima županov, potem vemo, da imamo na tem področju narobe svet. In medtem ko se Vlada hvali, kako je super ta zakon, ki, upamo, bo danes doživel zausnico, dovolite citiranje Združenja mestnih občin, Skupnosti občin in Združenja občin Slovenije, citiram: »Področje financiranja lokalne samouprave je v zaskrbljujočem stanju. Višina povprečnine občinam še zdaleč ne pokriva stroškov z zakonodajo določenih nalog. Za zakonito izvajanje nalog morajo občine prerazporejati sredstva, ki bi jih nujno morale nameniti za vzdrževanje in gradnjo komunale, šolske in predšolske, kulturne, športne in druge infrastrukture.« Toliko o tem, kako je ta zakon usklajen. Še več, Vlada marsikdaj ponavlja, kako se je treba dogovarjati in je treba spoštovati dogovore. Tu pa se je Vlada le malenkostno dogovarjala in to s figo v žepu, nobenega sklepa ni sprejetega. Zakaj? Še enkrat citiram predstavnike omenjenih združenj:

»Kljub dobronamernim poskusom pri iskanju vseh vzdržnih kompromisov je prevladal predvsem argument moči in uskladitev ni bila možna oziroma lahko izpostavimo, da s strani Vlade ni bil niti izražen interes v smeri iskanja konstruktivnih rešitev.« In medtem ko se Vlada hvali, kako je dober zakon, medtem ko smo poslanci opozicije in predstavniki občin opozarjali, da ni nobenih analiz, ki bi reševale vprašanje povprečnine in primerne porabe, in ko smo le določeni poslanci opozarjali, kako je zgrešena ukinitve indeksacije, dobimo kot finančne posledice samo ukinitve indeksacije. Citiram: »Zmanjšanje povprečnine z novelo Zakona o financiranju občin na račun ukinitve revalorizacije znaša 40 milijonov letno.« Toliko o tem, kako je tej Vladi in tej koaliciji do lokalne skupnosti, in verjetno bomo pri sprejemanju proračunov za leto 2018, za 2019 v posameznih občinah slišali glasne vzklike svetnikov o vsaki občini iz SMC, kolikor jih pač imate, SD in Desusa, kako mora država pomagati občinam, država pa nasprotuje aktivni vlogi lokalne samouprave. Še več, še tisto, kar je dobrega, torej, da bi počasi zviševalo sofinanciranje investicij se, citiram: »... to sprošča zelo po polžje do leta 2024«, ko bo vsaj še en in pol mandata poslancev mimo.

Skratka, ta zakon namesto resnega vprašanja o razvoju samouprave prinaša centralizacijo, ta zakon sledi tistemu, kar je ta koalicija napisala pri Strategiji razvoja lokalne samouprave, to pa sta zadevi: popolna odsotnost zdrave razumske prakse s področja lokalne samouprave in protiustavno delovanje. V ustavi ima področje lokalne samouprave svoje poglavje, vi pa ga želite s takšnim zakonom, kot je danes, počasi ukiniti.

Kot rečeno, v Poslanski skupini SDS smo proti takšnemu zakonu o financiranju občin in smo proti ponovnemu uvajanju centralizacije na področju lokalne samouprave. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Benedikt Kopmajer bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije. Izvolite.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Lep pozdrav predstavnikom Vlade, predstavniku Državnega sveta, kolegicam in kolegom!

Dovolite mi, da še enkrat naštejem razloge, zakaj bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona ponovno podprli.

Revizija Računskega sodišča je namreč opozorila, da financiranje občin ne poteka optimalno, predpisi so pomanjkljivi, analize pa so pokazale, da so premalo upoštevani dejavniki, kot so raznolikost občin, vpliv najrazličnejših scenarijev in ne nazadnje javnih financ. Za postopek določanja povprečnine niso bile jasno določene naloge,

kateri stroški se upoštevajo za določitev povprečnine, prav tako tudi ne sam postopek določitve povprečnine. Občine poleg tega več kot 80 % stroškov ustvarjajo le znotraj zgolj 7 od skupno 21 programskih področij, in sicer izobraževanja, delovanja organov občine, prometa, družbenih dejavnosti, socialnega varstva, urejanja prostora in komunalnih zadev. Od povprečja odstopa skupina občin z visokem deležem starejših, tu izstopajo stroški socialnega varstva, in z visokim deležem mlajših zaradi stroškov predšolske vzgoje.

Novela Zakona o financiranju občin bo s svojimi spremembami prispevala k večji odvisnosti višine primerne porabe od demografske strukture posamezne občine, kar v Poslanski skupini Desus podpiramo. Novela prispeva tudi h krepitvi medobčinskega sodelovanja, saj uvaja spodbujevalne ukrepe za vključevanje večjega števila občin z več skupnimi nalogami, ki jih sofinancira država. To se nam zdi korak v pravo smer, odpravlja se inflacija kot pomembna sprememba pri izračunu primerne porabe občin. Vštevanje inflacije pri javnih sredstvih namreč iz zakonodaje izginja, v konkretnem primeru naj bi sedanja rešitev zgolj umetno dvigovala osnovo za financiranje občin. Finančni učinek te spremembe naj bi bil nevtralen, na eni strani bo povečal ostanek dohodnine, ki pripada državi, vendar bo na drugi strani povečal potrebo po finančni izravnavi.

Spoštovani, v Poslanski skupini Desus se zavedamo, da obstoječi zakon ne sledi več realnim potrebam in okoliščinam na terenu, zato bomo novelo zakona zaradi vsega tega in naštetega ponovno podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ponovno odločanje o navedenem zakonu bomo opravili danes, 15 minut po prekinjeni 2. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam 1. točko dnevnega reda.

Prehajamo na 2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2018 IN 2019.

Državni svet je na 33. izredni seji 21. novembra 2017 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019.

Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta gospodu Milanu Ozimiču.

Izvolite, gospod Ozimič.

MILAN OZIMIČ: Hvala za besedo, gospod predsedujoči.

Državni svet že v okviru zakonodajnega postopka sprejemanja Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 ni podprl predloga zakona, saj predlagana višina povprečnine ne zagotavlja primerne financiranja slovenskih občin oziroma financiranja zakonskih nalog ter nujno potrebnih investicij in tudi ne sledi gospodarski rasti. Pravzaprav je to razlog, ki ga že med sprejemanjem ZIPRS-ov v preteklih letih ali pa njihovega spreminjanja Državni svet na podlagi opredelitev Združenj občin ves čas poudarjamo, in seveda se v vseh teh zadnjih letih na tem področju v pristopu in določanju povprečnine pač ni nič spremenilo. V praksi pa to pomeni, da občine tista sredstva, ki so namenska, njihova lastna za urejanje predvsem stvari na komunalnem razvoju, namenskih sredstev pri opremljanju stavbnih zemljišč ali kakšnih drugih lastnih prihodkov, morajo namenjati za pokrivanje zakonsko določenih nalog, ki jih je predpisala država, da jih morajo občine izvrševati, in ta sredstva za njihovo pokrivanje ne zadoščajo. To pomeni neposredno najedanje razvoja občin in zmanjševanja nivoja zadovoljevanja nalog, ki jih občine za svoje občane morajo opravljati. Nenehno ponavljanje, predlagatelj, Vlada in na koncu tudi Državni zbor, ki proračun in Zakon o izvrševanju sprejme, je na nek način pri tem določanju in neuspešnem pogajanju z občinami pač vedno sledil argumentom, ki jih je navajala Vlada. Ti pa niso bili stvarni, nikdar, vedno je pač uporabljala argumente: »Občine imajo na računih dovolj sredstev in njihovo financiranje je primerno.« Pa še zdaleč to ne drži, ker se pač občine v svojem poslovanju morajo obnašati kot dober gospodar in ne morejo preko tistega, kar so seveda dolžne plačevati do javnih zavodov na področju šolstva, do socialnih transferjev in vseh tistih nalog, ki jih imajo. Drugič so investicijski ciklusi občin pač takšni, da se investicije odvijajo proti koncu leta, da je poraba pravzaprav lahko že izvršena, ni pa še plačana. In seveda je ta slika popolnoma nerealna, ampak vedno je prevladal ta argument, da so občine so primerno in zadostno financirane.

Veto v Državnem svetu je seveda posledica tega, ker tam pač podrobno poznamo problematiko občin. Konec koncev, argumenti prihajajo od zelo reprezentativnih, kompetentnih predstavnikov, to je županov, občinskih svetnikov in sploh tistih, ki delujejo na področju lokalne samouprave. Tam se skriva mnogo stvari, ki so pretežnim opazovalcem ali pa vidiku obravnavane problematike iz nekega centra in iz pozicije moči neznane ali jih pa lahko brez slabe vesti in korektnosti tudi zaobidejo.

Očitek je tudi, da zdajšnja povprečnina nič ne izboljšuje tega stanja, čeprav je napravljen korak naprej in je nenehno opozarjanje. Seveda si ne predstavljamo, da bo ta veto zrušil proračun, ker je to pač za državo prepomemben dokument, ampak opozorilo bi pa vsaj veljalo vzeti dokaj resno, ker problematika, kot vidimo, se tudi v

drugih zakonih podobna obravnava in obravnava na enak način kot tukaj. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Zahtevo je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev mnenja odbora dajem besedo podpredsednici, gospe Vojki Šergan.

Izvolite.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani predstavniki ministrstva, Državnega sveta, kolegice in kolegi!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 86. seji 24. 11. 2017 kot matično delovno telo obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019, ker ga je Državnemu zboru predložila Vlada in ga je Državni zbor sprejel na 35. seji 16. 11. 2017.

Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Državnega sveta, Ministrstva za finance in Zakonodajno-pravne službe.

Uvodoma je poročevalec Državnega sveta v imenu predlagatelja obrazložil zahtevo Državnega sveta za ponovno odločanje o zakonu ter predstavil ključne argumente. Poudaril je, da so razlogi za zahtevo po ponovnem odločanju podobni kot v preteklosti, saj gre za nestrinjanje z načinom in višino financiranja občin, kar vpliva na izvajanje zakonsko določenih nalog in s tem na življenje občanov ter tudi na investiranje v občinah. Predstavnica ministrstva je predstavila pisno mnenje ter ob tem poudarila, da se povprečnina vsako leto povečuje ob upoštevanju fiskalnih zavez, zato meni, da naj Državni zbor zakon ponovno podpre. Povedala je, da je dogovor z občinami težko doseči ob upoštevanju makroekonomskih razmer in konsolidacij javnih financ. Poudarila je potrebno po učinkovitosti in gospodarnosti občin ter opozorila, da če predlog zakona ne bo dobil ponovne podpore, bodo občine po že veljavnem ZIPRS dobile za 30 milijonov manj sredstev. V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe v dopolnitvi obrazložitvi mnenja pojasnila, da se navedbe Državnega sveta v zahtevi za ponovno odločanje nanašajo na vprašanja, ki so povezana s presojo vsebinske primernosti ureditve, do katerih se služba ne more opredeliti, saj presegajo okvir nalog, ki jih službi nalaga Poslovnik Državnega zbora.

V razpravi so bila mnenja članic in članov odbora glede ustreznosti Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za 2018 in 2019 različna. Izpostavljeno je bilo dejstvo, da dogovor z občinami ni bil dosežen, da se občinam s tem, ko se v ZIPRS ureja višina povprečnine, jemlje avtonomija, ki jim pripada po ustavi ter da je treba to urediti v sistemskem

zakonu. Opozorjeno je bilo na vlogo občin pri zagotavljanju kvalitete življenja občanov ter pri investicijah z evropskimi sredstvi. Omenjeno je bilo, da sredstva, ki so namenjena občinam, še niso na višini brezkrizne ravni ter da bi bilo treba ovrednotiti naloge občinam s primernimi utežmi, saj se občine med seboj zelo razlikujejo. Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje prevelike centralizacije Slovenije ter opozorjeno, da je lokalna samouprava temelj demokracije ter da je samostojnost občine določena z ustavo in da morajo biti za zakonsko določene naloge zagotovljena sredstva. V razpravi pa je bilo povedano, da brez podpore predlaganemu zakonu ni izvrševanje proračuna v celoti in da je problem drugje, namreč v sistemskem zakonu, ki ureja financiranje občin. Prav tako je bilo opozorjeno, da je trend povprečnin občinam v rasti, saj od leta 2016, ko je bila povprečnina 522 evrov, za leto 2018 predvidena povprečnina v višini 551 evrov in za leto 2019 v višini 558 evrov. To so zgodovinsko najvišja sredstva za povprečnino doslej. Opozorjeno je bilo tudi na dejstvo, da mora biti vlada pripravljena na naslednjo krizo, zato mora slediti fiskalnemu okviru in javnofinančni konsolidaciji. Povedano je bilo, da povprečnina znaša približno 50 % vseh sredstev občine ter da je za to manevrskega prostora za investicije dovolj. Dejstvo je tudi, da imajo vse občine skupaj za 114 milijonov presežka v tem letu.

Po opravljeni razpravi je odbor z večino glasov vseh članov, 11 za in 2 proti, sprejel naslednje mnenje: »Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 je ustrezen.« Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mnenje Vlade kot predlagateljice zakona bo obrazložil gospod Tilen Božič, državni sekretar na Ministrstvu za finance.

Izvolite.

TILEN BOŽIČ: Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Iz obrazložitve odločilnega veta izhaja, da so Združenja občin med pogajanjem opozarjala na potrebo po določitvi povprečnine v višini, ki zagotavlja pokritje stroškov zakonskih nalog, kar bi po predlogu Združenja občin Slovenije pomenilo 609 evrov za leto 2018 oziroma 616 evrov za leto 2019. Zakonodajalec pa je na predlog Vlade določil povprečnino za financiranje primerne porabe v višini 551 evrov za leto 2018 oziroma 558 evrov za leto 2019.

Državni svet poudarja, da se povprečnina za prihodnji dve leti sicer povečuje v primerjavi z letošnjim letom, vendar še zdaleč ne dosega višine, ki jo predvideva zakon, ki ureja financiranje občin, ter tudi da tako določena povprečnina ne zadošča za pokrivanje povečanih stroškov, ki so jih občine dolžne pokriti na račun zmanjšanih investicij. Razkorak med pripadajočimi sredstvi in potrebami

lokalnega okolja naj bi imel dolgoročne posledice, saj bodo zaradi sedanjih premajhnih investicijskih vlagaj potrebni še toliko večji vložki v prihodnosti. Nadalje iz obrazložitve veta izhaja tudi, da določanje dodatnih obveznosti občin, brez zagotavljanja zadostnega obsega finančnih sredstev, vodi v slabitev finančne avtonomije občin in siceršnje avtonomije lokalne samouprave ter posledično njeno uničevanje. Državni svet je mnenja, da bi morali prisluhniti argumentom občin in prepoznati pomen financiranja lokalne samouprave za kakovost življenja državljanov, saj se prav na lokalni ravno odvija večina ključnih dejavnosti, ki so življenjskega pomena.

Vlada poudarja, da pomen občin pri zagotavljanju življenja državljanov ni bil nikoli sporen. Prav tako ni sporno, da je pri določanju višine povprečnine poleg izračuna povprečnih stroškov za financiranje nalog občin treba upoštevati tudi fiskalni okvir, ki v danem trenutku ne omogoča večjih izdatkov, kot so določeni v Odloku o okviru za pripravo proračunov sektorjev država. Dejstvo je, da lahko po letih rasti in višjih prihodkih pričakujemo novo spremembo gospodarskega cikla, na katero se moramo dobro pripraviti. Dejstvo pa je tudi, da se je zahtevam oziroma pričakovanjem občinskih združenj med pogajanjem skušalo čim bolj približati. Glede na različna pričakovanja, usmeritve in cilje ekonomske in fiskalne politike Vlade in lokalnih skupnosti je realno pričakovati, da je dogovor o višini povprečnine težko doseči. Pri vsakokratnem določanju višine primerne obsega sredstev za financiranje izvajanja nalog občin iz njihove izvirne pristojnosti je namreč treba poleg potreb občin upoštevati tudi makroekonomsko gospodarsko in fiskalno stanje v državi ter zahtevo po konsistentnem in dolgoročno stabilnem sistemu javnofinančnih odhodkov. Ključni cilj državnega proračuna kot instrumenta vlade pri izvajanju makroekonomske politike je dosegati fiskalno stabilnost ter trajanje in stabilen narodnogospodarski razvoj, ki je v interesu države kot celote. Temu cilju morajo biti prilagojene tudi ekonomske in fiskalne politike ostalih institucionalnih enot sektorja država. Pri porabi proračunskih sredstev, namenjenih financiranju nalog občin iz njihove izvirne pristojnosti, morajo občine slediti proračunskemu načelu učinkovitosti in gospodarnosti, ki od njih zahteva uporabo sredstev za doseg maksimalnih učinkov ter doseganje danega učinka z minimalnim obsegom sredstev. Menimo, da je s predlagano višino povprečnine poseg v finančno avtonomijo občin še sorazmeren med prihodki občin ter stroški izvrševanja nalog iz njihove izvirne pristojnosti. Povprečnina za leto 2018 se v primerjavi z letom 2017 namreč povečuje s 533,5 evra na 551 evrov, za leto 2019 pa je določena v višini 558 evrov in je najvišja v zgodovini. Ponovno velja poudariti, da je bil cilj pogajanj zblížiti stališča Vlade in občin, da pa določitev višine povprečnine ob upoštevanju fiskalnih zavez, na

katere sta nas prav v preteklih dneh spet opozorila tako Evropska komisija kot tudi Fiskalni svet, žal ni bila mogoča.

Glede na navedeno in ob upoštevanju, da bi občine v letu 2018 v primeru, če Državni zbor ne bi ponovno potrdil Zakona o izvrševanju proračunov za leti 2018 in 2019, prejele bistveno manj sredstev, kot jih bodo na podlagi sprejeta ZIPRS 18/19, predlagam, da Zakon o izvrševanju proračuna države za leti 2018 in 2019 ponovno podprete. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč. Gospod Luka Mesec bo predstavil stališče Poslanske skupine Levice.

Izvolite.

LUKA MESEC (PS Levica): Predsedujoči, hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

Poslanci Levice se strinjamo z ugotovitvijo, da so prihodki občin premajhni. Res so premajhni zato, da bi občine lahko zagotovile stanovanja vsem. Premajhni so, da bi vsi občani imeli dostop do kakovostnih zdravstvenih domov in da bi se nehale podeljevati koncesije. Res je premalo denarja za občinske vrtce. Skratka, premalo je sredstev za tiste naloge občin, ki prispevajo k blaginji občanov. V tem pogledu se v Levici popolnoma strinjamo s člani Državnega sveta, ki so odločali o ponovnem odločanju o tem predlogu. Bi pa ob teh ugotovitvah, s katerimi se strinjamo, opozorili člane Državnega sveta, da je treba predlagati oziroma podpreti ukrepe, ki povečujejo prihodke občin, in ne obratno. Člani Državnega sveta so namreč v tem mandatu podprli kar nekaj takih predlogov oziroma jim niso nasprotovali. Če omenim par primerov. Vsi vemo, da je osnovni prihodek občin dohodnina, v Sloveniji z njo zberemo dobri 2 milijardi evrov, od katere se polovica nameni za financiranje občin. Če si nekdo prizadeva za povečanje prihodkov občin, kot razumemo, da se Državni svet, potem je logično, da se zavzema za povečanje prihodkov dohodnine. Vendar pa, člani Državnega sveta, prvič niso nasprotovali znižanju dohodnine za 10 % najbolj plačanih v tej državi, ki ga je predlagala Vlada, in drugič, vsaj nekaj članov Državnega sveta, predvsem predstavniki delodajalcev in lokalnih skupnosti, so večkrat podprli predloge, kot je recimo bila NSi novela Zakona o dohodnini, ki bi znižala prihodke občin za skoraj pol milijarde evrov, pol milijarde evrov. Kdor podpira take zamisli, ne more resno misliti z podporo razvoju občin. Ne spomnim se niti, da bi kakšen predstavnik delodajalcev ali lokalnih skupnosti v Državnem svetu protestiral proti neracionalni porabi v državnem proračunu, če spet opozorim na en primer.

Vlada je v tem mandatu dala več zavez Natu. Ena od teh zavez je bila, da bo Slovenija samo za izgradnjo dveh bataljonov za

vojskovanje v tujini porabila 1,2 milijardi evrov do leta 2025. To pomeni v povprečju 150 milijonov evrov letno za oborožitev, za primerjavo. Ministrstvo za delo bo za investicije v domove za starejše v naslednjem letu namenilo 4,8 milijona evrov. Prav tako je v naslednjem proračunu za investicije v bolnišnice na voljo 26 milijonov evrov, torej 26 za bolnišnice, 4,8 za domove za starejše, skupaj 30, kar je petkrat manj, kot bo šlo naslednje leto v dodatno oborožitev te države. Ne spomnim se, da bi kdo razen poslancev Levice protestiral proti taki neracionalni porabi javnih sredstev. Ob tem poudarjam, da konec koncev denar, ki pride do občin, pride iz istega naslova kot denar, ki pride v državni proračun, to je iz žepov prebivalcev te države, ki plačujemo davke.

Če zaključim. Brez pravične obdavčitve visokih dohodkov, kapitala in premoženja velikih vrednosti, bo javnih sredstev vedno premalo. In dokler se teh sredstev ne bo prioriteto namenilo blaginji, ampak se jih bo neracionalni porabi v državnem proračunu, sredstev za občine ne bo več. V Levici zakona nismo podprli v Državnem zboru in ne bomo ga niti danes. Predstavnike Državnega sveta pa pozivamo, naj bodo v prihodnje pozorni na to, kaj predlagajo, kakšne predloge podpirajo in za kaj se zavzemajo. Ne moremo biti namreč hkrati za zniževanje dohodnine, za zniževanje drugih davkov in po drugi strani v isti sapi za povečanje prihodkov občin. Enostavno. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Alenka Bratušek bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Lep pozdrav še enkrat, podpredsednik, koleginice in kolegi!

V naši poslanski skupini tako kot pri prejšnjem odločanju tudi tokrat Zakona o izvrševanju proračunov za leti 2018 in 2019 ne bomo podprli.

Ključni so trije razlogi: prvi so plače javnih uslužbencev, drugo so pokojnine in tretje so občine. Nespodobno je sprejemati državni proračun, preden se uskladiš, kaj bo s plačami v javnem sektorju. Nespodobno je zviševati plače najvišjim, dokler se ne dogovoriš, kaj bo s tistimi najnižjimi. To je prva stvar. Druga stvar, pokojnine in upokojenci. Že dve leti skušam koaliciji dopovedati, da bi bil čas, da se varčevanje pri upokojencih konča. Zakaj? Zato, ker imamo gospodarsko rast, zato ker je v proračunu več denarja in preprosto, ker bi bilo prav tako. Ne, ne želim in ne obljubljam tisoč evrov pokojnine, populistično, ne obljubljam zviševanja pokojnin za 8 in več odstotkov, ampak prosim samo za to, da bi se varčevalni ukrepi, ki še vedno veljajo, za upokojence končali; seveda govorim o izplačilu letnega dodatka in o približno 20 milijonih evrov. Da je to

izvedljivo, pokažejo podatki, če pogledamo realizacijo proračunov vse od leta 2015 naprej. Razlika med tem, kar je bilo zagotovljeno v proračunu za izplačilo pokojnin, in tem, kar je dejansko bilo porabljeno za pokojnine, je velika: v letu 2015 65 milijonov, v letu 2016 49 milijonov, v letu 2017 79 milijonov in v letu 2018 je bilo za spremembo odneseno iz namena pokojnin 80 milijonov evrov, skupaj to pomeni 273 milijonov evrov. In vi na najdete 20 milijonov za to, da bi tak regres kot leta 2011, vsaj tak regres, dobili tudi upokojenci, ki imajo 550 evrov in en cent pokojnine. To je drugi razlog, da v naši poslanski skupini tega zakona ne bomo podprli.

Tretji razlog so seveda občine. Povprečnina – kako pridemo do nje, je zapisano v Zakonu o financiranju občin. Vlada bi morala najti dogovor in soglasje z občinami, pa ga ni našla. Predvsem je pa nesprejemljivo to, da občinam nalagate vedno nove obveznosti, povprečnina pa temu ne sledi. Konec koncev, tudi zadnja uredba, ki je bila sprejeta na Vladi in se nanaša na plače ravnateljev in nekaterih direktorjev, predvsem tiste, ki se nanašajo na ravnatelje, seveda imajo posledice tudi za občinski proračun in občinske proračune, pa vi niste na tem področju dodali povprečnini niti centa.

Skratka, plače javnih uslužbencev, upokojenci in pokojnine ter povprečnina za občine so trije ključni razlogi, da temu zakonu nasprotujemo.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. László Göncz bo predstavil stališče Poslanske skupine italijanske in madžarske narodne skupnosti.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa še enkrat, gospod podpredsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Zakon o izvrševanju proračunov je nedvomno pomemben zakon v vrsti proračunskih dokumentov in je jasno, da pri tem ne more biti enovito stališče pozicije in opozicije. Tudi je že neka stalnica, da na ZIPRS ponavadi izglasuje veto Državni svet. Jaz ta sklep Državnega sveta jemljem kot zelo pomemben element opozorila na vsebinske težave proračuna in ga je pač treba z vso resnostjo jemati. Vendar celovito gledano v naši poslanski skupini ocenjujem, da je rebalans proračuna za leto 2018 glede na okoliščine sprejemljiv, do neke mere optimalen in zato tudi meniva, da je ZIPRS v predlagani obliki zakon, ki ga morava ponovno podpreti. Zato ga tudi bova podprla. Na koncu naj še povem, da je tudi iz vidika narodnih skupnosti proračun sprejemljiv. Ni idealen, je pa glede na okoliščine v taki razsežnosti, da omogoča normalno delovanje narodne skupnosti. Na koncu naj še poudarim, za kar se pa tudi posebej zahvaljujem Ministrstvu za finance, da smo uspeli rešiti tudi

vprašanje predfinanciranja programov narodnih skupnosti.

Torej, glede na vse skupaj bova midva zakon še enkrat podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Vojka Šergan bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke modernega centra. Izvolite.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo. Še enkrat prav lepo pozdravljeni!

Danes ponovno odločamo o Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019, ki je nujen in neposreden pogoj za uveljavitev in izvrševanje proračuna. Sprejetje predlaganega zakona je nujno za uresničitev zadanih proračunskih sredstev za leti 2018 in 2019, ki sledijo izboljšanju stanja naših javnih financ. Govorimo torej o prehodu iz primanjkljaja 1,2 milijarde v letu 2014 na ustvarjanje presežka v višini skoraj 51 milijonov v letu 2018 in 54 milijonov v letu 2019, kar je zelo spodbudna popotnica za vse. S tem zakonom se določa višina možnih poroštev, ki jih izdaja država, in obseg obveznosti, ki jih uporabniki lahko prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih. Poleg tega zakon vsebuje tudi druge vsebine, za katere Zakon o javnih financah in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračunov. Pri financiranju izvajanja nalog občin in njihove izvirne pristojnosti je treba upoštevati realne potrebe občin na eni strani, kakor tudi makroekonomsko gospodarsko in fiskalno stanje v državi na drugi strani. Pri določanju višine povprečnine je treba poleg izračuna povprečnih stroškov za financiranje nalog občin upoštevati fiskalni okvir. Ta v danem trenutku ne omogoča višjih izdatkov, kot so določeni v Odloku o okviru za pripravo proračunov sektorja država. A vendarle premiki so. Povprečnina tako za leto 2018 kot za leto 2019 se glede na predhodna leta povišuje – v letu 2018 551 evrov in 2019 558 evrov, kar je zgodovinsko najvišja povprečnina doslej. Občine so v zadnjih 10 mesecih imele celo 114 milijonov presežka.

Glede določanja povprečnine je treba omeniti še, da je Računsko sodišče 21. novembra 2017 izdalo porevizijsko poročilo z naslovom Popravljalni ukrepi pri reviziji financiranja primerne porabe občin. V porevizijskem poročilu je Računsko sodišče ocenilo, da je postopek določitve povprečnine v predlogu sprememb ZFO-1 jasno določen. S predlagano višino povprečnine v Zakonu o izvrševanju proračuna je poseg v finančno avtonomijo občin sorazmeren med prihodki občin in stroški izvrševanja nalog iz njihove izvirne pristojnosti. Konsistenten in dolgoročno stabilen sistem javnofinančnih odhodkov in stabilnost naših javnih financ je tisti cilj, ki ga mora zasledovati naša država in ga s tem zakonom tudi

uresničuje. Tem ciljem in usmeritvam pa morajo biti seveda prilagojene tudi ekonomske in fiskalne politike vseh enot sektorja država, torej tudi občine.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za 2018–2019 iz navedenih razlogov ponovno podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Lisec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednik, še enkrat za dano besedo.

Državni svet je na naše veselje v novembru z veliko večino z vetom ustavil spremembo Zakona o izvrševanju proračunov za leto 2018 in 2019. Ključni razlog, ocenjujejo namreč, da Vlada občinam namenja premalo denarja glede na zakonsko določene obveznosti, ki so jim naložene. In s temi odločitvami Državnega sveta se v Poslanski skupini SDS popolnoma strinjamo.

Samo na zadnjih treh sejah Državnega zbora smo sprejeli več finančnih obveznosti za občine, kot je dvig povprečnine iz leta 2017 na 2018. Toliko o tem zgodovinsko visokem nivoju povprečnine. Kaj ti pomaga visoka povprečnina, če je občinam zraven naloženo še enkrat več vsebinskih nalog in obveznosti.

Žalosti nas tudi, da bo to, kar ta vlada počne z lokalnimi skupnostmi, imelo negativne rušilne posledice šele v naslednjem mandatu, ko večine sestave tega državnega zbora ne bo niti blizu Državnega zbora. To je ključno dejstvo, zakaj bomo v Poslanski skupini SDS ponovno glasovali proti Zakonu o izvrševanju proračuna oziroma bomo glasovali za veto Državnega sveta.

Druga stvar, ki je, danes smo veliko slišali o fiskalnem okviru. Kaj nam pomaga takšen fiskalni okvir, kjer vlada na dopisni seji da 21 milijonov več za plače učiteljev v mesecu novembru, na drugi strani pa ta ista vlada ne da obrtnikom, gospodarstvenikom, kmetom, lokalnim skupnostim in nenazadnje tudi upokojevcem? Obrtniki, gospodarstveniki in kmetje so tisti, ki so generator višje gospodarske rasti. Za vse to pa dobijo bonuse – Kdo? Državni uradniki. Kajti v samem ZIPRS se je Vlada odločila, da da konec prepovedi zaposlovanju v državni upravi. In če samo pogledamo, kaj ta vlada počne v zadnjih dveh letih, ko se je v javnem sektorju zaposlilo več kot 8 tisoč 300 novih zaposlenih, kar je za maso plač več kot 30 milijonov novih obveznosti, je zaskrbljujoče, da ta ista koalicija, ki daje bombončke državnemu sektorju, na drugi strani kljub temu, da ima stranko Desus v vladi, ne sprejme letnega dodatka in več finančnih sredstev za

upokoјence. Toliko o tem, kdo pridobiva s tem zakonom.

V Poslanski skupini SDS smo proti Zakonu o izvrševanju proračuna tudi zaradi tega, ker ob tem, ko poslušamo, kako imamo novo gospodarsko rast, Vlada ne sledi z ukrepi temu dvigu gospodarske rasti. V Poslanski skupini SDS smo predlagali amandma k 69. členu, s katerim smo želeli znižati DDV na predkrizno raven, torej iz 22 na 20 % in pa iz 9,5 na 8,5 %. Poleg tega pa smo predlagali tudi, da se cestninskim zavezancem, ki imajo vzdrževane družinske člane, na vsakega člana zniža plačilo vinjete za 25 %. Ampak kot vedno, noben vsebinski amandma Poslanske skupine SDS ni dobil podpore. Kot rečeno, tisti, ki so generator dobrih gospodarskih obetov, gospodarstveniki, obrtniki in kmetje, namesto priboljškov po novem Zakonu o izvrševanju proračunov dobijo dodatno palico. Tisti, ki pa so le potrošniki, torej mi funkcionarji, če želite, in pa državna uprava, pa dobivamo priboljške. Popolnoma napačen svet, ki si ga je za zgled vzela ta vlada. Skratka, kot že rečeno, namesto, da bi dali upokoјencem, jim jemljete. Namesto, da bi dali generatorjem gospodarske rasti, jim jemljete, dajete pa le svojim. Zato je popolnoma zgrešeno, da Vlada pripravlja tak zakon o izvrševanju proračunov. In zato je prav, da je dal Državni svet veto na tak zakon o izvrševanju proračunov.

In zato je prav, da v Poslanski skupini SDS podpremo veto na Zakon o izvrševanju proračunov za naslednji dve leti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Uroš Prikl bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoјencev Slovenije. Izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Spoštovani kolegi in kolegice!

Dovolite mi, da ponovno naštejem nekaj izmed razlogov, zaradi katerih bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona, katerega uveljavitev je nujni pogoj, nujni pogoj, poudarjam, za udejanjanje proračuna, ponovno in to soglasno podprli.

Na začetku želim omeniti, da bo naslednje usklajevanje pokojnin dvakrat, najprej redno, in sicer v začetku leta po matičnem SPIZ zakonu, drugič pa v mesecu aprilu, in sicer bo uskladitev, ki jo določa prav ZIPR v višini 1,1 %. S tem v Poslanski skupini Desus izpolnjujemo svoje zaveze, svoje obljube ljudem, ki smo jim dali, in sicer v smeri postopnega zviševanja pokojnin, in smo s konkretno določbo, poudarjam, relativno zadovoljni.

Predvideno usklajevanje se morda na prvo žogo, na prvi pogled ne zdi veliko, a gre za vrsto majhnih ukrepov, vrsto majhnih korakov, ki pa vedno bolj zvišujejo osnovo oziroma podlago,

na kateri temelji nadaljnje zviševanje oziroma nadaljnje zviševanje pokojnin. Naslednje leto bo celotna višina sredstev, namenjenih upokoјenskemu letnemu dodatku, visoka 140 milijonov evrov, kar bo 13 milijonov več kot letos in bo enaka znesku pred uvedbo varčevalnih ukrepov leta 2011. Najnižji regres bo izplačan v višini 100 evrov, to je za tiste, ki imajo pokojnino višjo od 780 evrov. Torej smo že drugo leto zapored zagotovili regres za vse upokoјence in vsi bodo dobili več kot letos. Letni dodatek bodo upokoјenci dobili skupaj z izplačilom redne pokojnine za mesec julij tekočega leta, in sicer v petih razredih, to pa je razlika, namesto dveh. Taka rešitev se nam v Poslanski skupini Desus zdi pravičnejša, poudarjam, ni seveda idealna, zdi se nam pa pravičnejša in to predvsem do tistih, ki imajo nižje pokojnine, saj bo za njih dodatek višji, kot če bi bilo to določeno v dveh razredih.

Na prejšnji seji pa tudi danes in že nekaj časa poslušamo in smo priča zavajanjem, da koalicija še vedno varčuje na upokoјencih, kar pa seveda ne drži, saj bo letni dodatek za vse, torej za leto 2018, izplačan, in to vsem, poudarjamo, v enaki vrednosti, kot je bilo pred uvedbo varčevalnih ukrepov, torej tistega famoznega, v navednici famoznega ZUJF.

Ob tem naj dodam, da lahko sočustvujem s tistimi, ki jih trenutno javnomnenjske ankete že nekaj časa ne zaznavajo, in razumemo, da si na vse sile prizadevajo za odločilni preboj v parlament. Lepo pa prosim, da se ohrani tukaj vsaj nek minimalni nivo in se namesto zavajanja ljudi, rajši poslužuje resnic in objektivnih dejstev. Še enkrat, dvig pokojnin je posledica tega, da smo se ob pisanju koalicijske pogodbe v Desusu dogovorili, če hočete izpogajali, da se ob dvigu bruto družbenega proizvoda nad 2,5 % vsako leto tudi uskladijo pokojnine. Nekateri so nas takrat gledali zelo čudno, kot da smo padli iz lune, pa vendar smo verjeli v okrevanje gospodarstva in sprejete ukrepe, ki so mnogokrat predstavljali težko preizkušnjo in niso bili všečni. Rezultat vsega tega je relativno visoka ali pa absolutno visoka gospodarska rast, ki pa posredno omogoča usklajevanje penzij ter izplačilo letnega dodatka, še enkrat več ponavljam, brez kakršnegakoli varčevanja na upokoјencih.

Seveda nam je na nek način žal, da soglasja glede povprečnin med občinami in Vlado zopet ni. V naši Poslanski skupini se zavedamo, da mnoge ali pa kar vse občine pestijo številne finančne zagate in problemi, zato bi jih bilo treba, občine namreč, razbremeniti določenih nepotrebnih administrativnih ovir in obveznosti, to se lahko zgodi vedno znova in tudi med izvajanjem proračuna in izvajanja tega ZIPRO, ki ga danes ponovno sprejemamo oziroma o njem odločamo. A vendar se istočasno zavedamo tudi tega, da se še vedno približujemo cilju, zastavljenemu s fiskalnim pravilom.

Kot že povedano, spoštovani kolegice, spoštovani kolegi, bomo v Poslanski skupini Desus predlog zakona soglasno podprli, saj bo omogočal izvrševanje proračuna, ki se nam zdi v končni fazi uravnotežen, dovolj razvojno naravnani in progresivno usmerjen. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Janko Veber bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

Ponovno odločanje o Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 sledi dogajanjem tudi pri prejšnjih zakonih o izvrševanju proračunov, kajti Državni svet je praviloma v tem sklicu vsakič opozoril na to, da je neupoštevan Zakon o financiranju občin glede določanja povprečnine. In tudi v tem zakonu o izvrševanju proračuna je temu tako, saj je povprečnina določena v zakonu o izvrševanju proračuna za leto 2018 551 evrov, v 2019 pa 558 evrov. Sam izračun povprečnine po Zakonu o financiranju občin pa kaže na to, da bi morala biti povprečnina v letu 2018 609 evrov oziroma 616 evrov v letu 2019.

Izvirni greh takšnega dogajanja je v določbi o zakonu o financiranju občin, kjer je zapisano, da se v Zakonu o izvrševanju proračunov določi višina povprečnine. Razlaga tega dela odstavka člena, ki govori o financiranju občin, je takšna, da se ne naj bi ta povprečnina določila na podlagi pogajanj med občinami in vlado.

Seveda ni mogoče govoriti o tem, da je lokalna samouprava samostojna, če se z vlado pogaja o tem, koliko ji bo pripadalo v posameznem proračunskem letu sredstev, ki jih dobiva na podlagi izračunane povprečnine. In nenazadnje je na to opozorilo tudi Računsko sodišče, da je takšen način določanja povprečnine neprimeren, morajo biti jasni kriteriji in potem vsako leto na podlagi teh kriterijev, na podlagi formule izračunaš znesek, ki ga občine potem seveda uporabijo za planiranje svojih proračunov. Pričakovali smo, seveda, v vsem tem obdobju, da bo šel razvoj dogodkov v smer upoštevanja pripomb občin in posledično Državnega sveta, preko veta k tem zakonom, pa žal lahko zasledimo celo vpis takšne določbe, da se kar še naprej pogajajo občine z vlado, celo v novem predlogu besedila Zakona o financiranju občin. Torej, celo korak nazaj, ne korak naprej od tistega, na kar je tudi opozorilo Računsko sodišče, kajti Računsko sodišče ne govori o pogajanjih, ampak o jasnih kriterijih. Tako da je razumevanje lokalne samouprave očitno še vedno na tej ravni, da je lahko to tisti del delovanja dela uprave ali pa izvajanja nalog za izboljšanje boljšega razvoja vseh delov v

Sloveniji na način, da je to odvisno od centralne moči, če lahko temu tako rečemo oziroma vlade.

Zagotovo je rešitev v prihodnosti ustanovitev regionalnih občin in prenos pristojnosti na občine in s tem izčistiti to neusklajenost in nerazumevanje delovanja lokalne samouprave in države. Iz razloga, ker je seveda Zakon o izvrševanju proračuna vezan na že sprejet proračun, spremembe za 2018, kot tudi proračun za 2019, bi pomenila zavrnitev Zakona o izvrševanju proračuna seveda tudi nezmožnost izvajanja teh dveh aktov, ki pa sta seveda izjemno pomembna za delovanje celotne države ne samo v tistem delu, ki se nanaša na delovanje občin.

Zato bomo v poslanski skupini ponovno glasovali za Zakon o izvrševanju proračunov, hkrati pa še vedno ostajajo aktualna opozorila, da rešitve pri določanju povprečnine tako v zdajšnjem zakonu kot v predhodnem niso dobre. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani državni svetnik, predstavnice in predstavniki Vlade, drage kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji tega Predloga zakona o izvrševanju proračunov že v dosedanjem postopku nismo podpirali.

Ta predlog med drugim ukinja popolno prepoved novega zaposlovanja v državni upravi, zdaj je dodana možnost povečanja dovoljenega števila zaposlenih za 0,7 %. Kaj pa pomeni 0,7 %? V začetku letošnjega oktobra je v državni upravi bilo zaposlenih 30 tisoč 692 ljudi, 0,7 % od tega je 214 novih zaposlitev. V Novi Sloveniji ne nasprotujemo popolnitvi sestava Slovenske vojske ali pa Policije. Če pogledamo civilni del državne uprave, ta je štel v začetku oktobra 14 tisoč 373 zaposlenih, 0,7 % od tega je natančno 100 ljudi, se pravi, 100 novih ljudi bo dobilo lep predvolilni bombonček; seveda, ti bodo takšni, ki bodo kompatibilni s to koalicijo. V Novi Sloveniji smo razočarani, da Vlada sadov napovedi povečevanja gospodarske rasti najprej ne porazdeli med davkoplačevalce tako, da bi znižala davčne obremenitve za vse, ampak raje spet spodbuja zaposlovanje in to v državni upravi. Namesto da bi izboljšala učinkovitost državne uprave, se vlada Mira Cerarja odloča, da bo enostavno le povečala število zaposlenih. Ob tem pa Evropska komisija v svojem poročilu za Slovenijo 2016 ugotavlja, da se Slovenija na področju upravljanja v javni upravi uvršča zelo nizko. Komisija opozarja, da je zlasti izvršna zmogljivost slovenske javne uprave precej pod povprečjem Evropske unije. Po raziskavi fundacije Beltersmann je izvršna zmogljivost v Sloveniji v letu 2016 v vseh elementih tudi precej

pod povprečjem držav OECD. Tudi po analizi Evropske centralne banke o delovanju javnih institucij se Slovenija ni izkazala. Slovenija je na podlagi tega indeksa učinkovitosti javnih sistemov iz analize Evropske centralne banke med najslabše uvrščenimi državami. Namesto da bi se vlada Mira Cerarja lotila strukturnih reform za izboljšanje delovanja državne uprave, raje spodbuja le novo zaposlovanje znotraj nje. Delovanje uradnika ne bi smelo biti osredotočeno na vprašanje, kakaj nekaj ni mogoče, ampak na vprašanje, kako bomo nekaj uresničili, realizirali, naredili. Vlada pa na drugi strani ta problem rešuje, kot že rečeno, le z novimi zaposlitvami.

Predlog zakona nekoliko spreminja tudi ureditev letnega dodatka za upokojence, ki se povečuje za 10 evrov, za 10 evrov na leto namreč, to je 83 centov na mesec, ter prinaša dodatno uskladitev pokojnin za 1,1 %. To povečanje bo sicer le za malenkost izboljšalo položaj upokojencev, to pa za naš pokojninski sistem predstavlja le kapljico v morje in ne prinaša prav nobenih nujno potrebnih sistemskih sprememb. Če želimo, gospe in gospodje, na dolgi rok zagotoviti dostojne pokojnine, moramo pokojninski sistem modernizirati danes. Prav zato smo v Novi Sloveniji že predstavili predlog pokojninske modernizacije z uvedbo tristranskega pokojninskega sistema, ki sloni na pretočnem stebru, naložbenem stebru in prostovoljnem stebru. Tak sistem bi vsakemu upokojencu s 40 leti delovne dobe zagotovil vsaj 617 evrov osnovne pokojnine, 617 evrov je namreč na mesečni ravni prag tveganja revščine.

Novela iz zakona črta vse določbe, ki so v preteklih letih omejevale tiste izdatke državnega proračuna, ki so povezani s financiranjem občin. Črtane določbe bodo predvidoma prenesene v Zakon o financiranju občin, ki je še vedno v postopku sprejemanja v Državnem zboru. V predlaganem zakonu skladno z zakonom, ki ureja financiranje občin, ostaja določba o višini povprečnine. Povprečnina znaša za proračunsko leto 2018 551 evrov, za proračunsko leto 2019 pa 558 evrov.

Tako kot v prejšnji obravnavi tudi tokrat v Novi Sloveniji tega predloga zakona ne bomo podprli. Pod črto, volilni bombončki na račun razvoja občin – pazite se te vlade in pazite se diabetesa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ponovno odločanje o navedenem zakonu bomo opravili čez 15 minut.

S tem prekinjam 2. točko dnevnega reda in tudi 52. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 15.50.

Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 15.36 in se je nadaljevala ob 15.54.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora in prehajamo na ponovno odločanje o dveh zakonih. Poslanke in poslanca prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je s ponovnim odločanjem o Zakonu o spremembah Zakona o financiranju občin.

Prehajamo na ponovno odločanje o navedenem zakonu. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju skladno z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za spremembo navedenega zakona glasovati večina poslancev, to je 46 ali več.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 23.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je s ponovnim odločanjem o Zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2018 in 2019.

Prehajamo na ponovno odločanje o navedenem zakonu. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju v skladu z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za sprejetje navedenega zakona glasovati večina poslancev Državnega zbora, to je 46 ali več.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 21.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem 2. točko dnevnega reda.

Poslanke in poslanca prosim, da iz dvorane odnesete vse, kar imate na klopeh, zaradi izvedbe slavnostne akademije Društva poslancev 90, ki se bo začela ob 17. uri, na katero ste seveda tudi vabljeni.

S tem zaključujem 52. izredno sejo Državnega zbora.

Seja se je končala 4. decembra 2017 ob 15.57.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BOŽIČ TILLEN	12
BRATUŠEK, MAG. ALENKA	8, 14

G

GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	9, 14
-------------------------	-------

H

HORVAT, JOŽEF	17
---------------------	----

K

KLAMPFER, MAG. KSENIJA	6
KOPMAJER, BENEDIKT	10

L

LAH, ZVONKO	7
LISEC, TOMAŽ	10, 15

M

MESEC, LUKA	13
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	9

O

OZIMIČ, MILAN	5, 11
---------------------	-------

P

PRIKL, UROŠ	16
-------------------	----

Š

ŠERGAN, VOJKA	12, 15
---------------------	--------

T

TRČEK, DR. FRANC	8
------------------------	---

V

VEBER, JANKO	17
VERBIČ, MAG. DUŠAN	6

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS ZL – Poslanska skupina Levica
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev
NeP – Nepovezani poslanec